

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף עד.

1. **אמאי, אימא דמית איסורא מית,** וקשה הא כבר כתבו התוס' ד"ה ונפלה דכל ההיתר הוא רק בנפלה או מתה מאליה, אבל לא כשעשה כן בידיים כמו הכא?
2. **אם קרב הראש של אחד מהם יקרבו כל הראשים כולם,** וגם כאן קשה דאי כרב הא מתיר רק נפלה מאליה ולא הפילה (ובמקדש דוד לג' ב' תי' לפי"ז למה לא יותרו כשייצאו לבית השריפה)?
3. **אלא אם פירשו ארבעים כולן למקום אחד אין אוסרות,** וקשה שהם עצמם יותרו בלא שנתערבו דכל דפריש מרובה פריש?

ע"ב

1. **לא אמרינן איסורא ברובא איתא,** וקשה הא בע"א אמרינן לגבי טבעת בארבעים ושישים דאיסורא ברובא איתא?

התשובות

1. ע"י מהר"י קורקוס תרומות טו' ב', והצאן קדשים כתב דכיון דיש מצוה להמיתם, אז לאחר שהמית אחת ה"ה כמתה מאליה, ולשיטה זו מובן למה אין בעיה של נדחה, ועוד תירצו דהכוונה שאחר שתמות אחת מאליה יותרו האחרות, ומה שאין נדחה לשיטתם, ע"י קרן אורה פנים מאירות וחק נתן.
2. יש שהוכיחו מכאן כתרומה"ד דכשאכלה בשוגג הוי כנפלה, ובחק נתן תי' לפי היסוד של הרא"ש שאם לקח לפני שנודע התערובת הוי כנפל וה"ה כאן כשהקריב לא נודע התערובת, ע"ע צאן קדשין ומרומי שדה דכאן לא גזרו שוגג אטו מזיד, וע"ע קרן אורה
3. ברשב"א ביצה ג: תי' דגזרו שמא יקח מן הקבוע, וכל זה לשיטתו דגזרינן הכי גם בפירש מאליו, וע"ע מש"כ בתוה"ב ב"ד ש"א, ע"ע בבינת אדם שעה"ק כח' שתי' ש מדברי הרא"ה שם נראה דהכא איירי שנחלק בבת אחת ובזה אין היתר דכל דפריש, וע"ש בש"ב דכתב הרשב"א הדין בפירשו מחצה לכאן ומחצה לכאן, מותר מטעם ס"ס, וע"י קרן אורה דנראה דכאן בעי רוב, וע"ע בפנים מאירות בקושיית הגמ' מאי שנא וכו' ע"י"ש.

ע"ב

1. בפנים מאירות חילק דשם התלייה היא לחומרא, שאוסרים השישים, אבל כאן רוצים לתלות לקולא להתיר שאר החביות, ובחק נתן תי' דהתם איכא ספק ספיקא וריבוי תערובות, משא"כ אן, והפרי"ח קז' א' מחלק דהתם מצרפים לזה מה שהארבעים פירשו ויש רוב, משא"כ הכא שהחיות במקום הקביעות.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

הערות, הארות, ומראי מקומות

טבעת של עבודת כוכבים, ע"י רש"י שפי' שקישטו בה עכו"ם, ע"י רש"י כת"י, וע"י מרומי שדה הנ"מ ביניהם.

דאמרינן הך דנפל היינו דאיסורא, ובטעם ההיתר ע"י תוס' לעיל עג: ד"ה אלא, דכל דבר חשוב שלא בטל זה דרבנן, ולכן הקילו לתלות דהאיסור נפל, וע"י דם זבחים מה שהקשה לפי זה לדעת ר"י שמין במינו הוא מה"ת, וע"י ראב"ה תיב' דטען ההיתר משום ספק ספיקא, ולדבריו יתכן שזהו מה"ת.

תוד"ה ונפלה, במה שכתבו דבעי נפלה מאליה, ע"ע או"ז תנח', ובתשובות הרא"ש כלל כ' סי' יז' כתב דאם השליך קודם שנודע התערובת הוי כנפלה, וע"י ב"י יו"ד קי'שדן בהשליך בשוגג האם גזרו שוגג אטו מזיד כמו במבטל תערובת, וכתב שם בשם תרומת הדשן דאם נאכלה בשוגג לכו"ע מותר דבזה אין לגזור שיבוא לעשות כן במזיד, וע"י חוות דעת ביאורים ט' שהביא רבינו לדרביו, ובש"ך שם סק"מ פליג ואוסר.

באו"ד ומה שכתבו דלא תהיה בעין, הטעם בזה ע"י רש"י ובשיטמ"ק כח', ואם נפלה למקום שאפשר למוצאה אח"כ, ע"י ש"ך יו"ד קי' מג', ובפרי"ח שם ס"ק לד', וע"י חשק שלמה דבהמת קדשים שמתה הרי היא כדבר שאינו בעין כיון שאין עליה נ"מ בספק.

רב ס"ל כרבי אליעזר, ע"י מצפה איתן דלא ס"ל כדבריו לגמרי אלא כשיטתו לענין תלייה.

אנא תרתי קאמינא, בפשטות הכוונה דהתירו להנות מהתערובת ר שתיים שתיים, וע"י טוב"י יו"ד קי' אי מותר לאדם אחד לאכלם שתיים שתיים בזה אחר זה, וכן האם מותר לשתי בנ"א לאכול כל התערובת בב"א, ע"ש ביאור הגר"א כח', ופרי"ח לז', ע"י רש"י דבהקדמה ודאי שרי, וע"י רמב"ם פיה"מ והל' ע"ז ז' י', פירוש אחר שהכוונה שנפלו לים שתיים שתיים.

אנא תרתי קאמינא, ע"י מנחת יעקב כלל מג' ס"ק יד' למה צ"ל דפליג אמתנתין, ע"י קרן אורה חשק שלמה **להלכה אי קי"ל כרב או כמתניתין,** ע"י מהר"י קורקוס תרומות טו' ב', וכס"מ ע"ז ז' י' מה שיישבו סתירת דברי הרמב"ם בענין, וע"ע רידב"ז ח"ה לג', וכן בצאן קדשים והפליתי קי' כב' דבאמת לא פליג רב אמתנ'.

פירש אחד מהם לריבוא ומריבוא לריבוא וכו', וע"י תוד"ה פירש למה צריך ג' תערובות, ובדברי הרמב"ם יש סתירה בזה שבהל' ע"ז ז' י' התיר בערובת שנייה, ובמאכלות אסורות טז' י' התיר רק בשלישית, ע"י כס"מ בע"ז, וכדב"ז ולח"מ במאכ"א, ובש"ך יו"ד קי' נב' מחלק בין בא להנות מזה, לבא לאכול, וע"י פמ"ג שם.

ע"ב

שנתערבה במאה חביות, וע"י שיטמ"ק דמאה לאו דווקא, וע"י חשק שלמה ויהרת הקודש.

האם ההלכה כדברי ר"ל כמו שפסקנו לעיל כדברי רב, ע"י בראשונים בע"ז עד. דס"ל הכי, מלבד הראב"ד דס"ל דאין הלכה כר"ל, ע"י"ש רמב"ן, וע"י מחנה אפרים תרומות טו' ב', ובשיטת הרמב"ם דמחלק בין תערובת ע"ז שם ז' י', לתערובת תרומה שם טו' ב', ע"י רדב"ז שם בתרומות, ויש מחלקים דס"ל לרמב"ם דתרומה בזמה"ז דרבנן, ומה שחילק בתרומות בין תאנה אחת דלא מינכרא, ולא חילק כן לגבי טבעת, ע"י שו"ת הרשב"א ח"א שכה', וע"ע כס"מ בע"ז שם.

אבל תרומה דיש לה מתירין, ואין הכוונה דחשיב כאיסור שיש למה מתירין, אלא הכוונה דיש לקל בה דמותר לכהנים, ע"י ריטב"א ב"מ נג', וכן בנדרים נט. חשיב לתרומה כדבר שאין לו מתירין, וע"י"ש שעה"מ.

אלא האי טריפה ה"ד, וע"י ש"ך יו"ד נל' לו' דשיטת תוס' דבדיקת דרוסה נעשית רק לאחר שחיטה, ולדבריו קשים דברי הגמ' כאן, ע"י ברכת הזבח, צאן קדשים וחק נתן, וע"ע פנים מאירות וקרן אורה שהקשו למה לא נעמידה באכילת חילתית, ובמלא הרועים הקשה אמאי לא נימא בולד בן פקועה שדינו כטריפה, ובפליתי עט' ב' הקשה כנ"ל על ודל דרוסה, שאינו ניכר, וע"ע רעק"א ובדם זבחים ובמלא הרועים.

כגון דאיערב בנפולת, ע"י עולת שלמה למה לא התירו משום ס"ס לש"י הש"ך דהוא גם בספק אחד בגוף וספק אחד בתערובת.

רש"י ד"ה נפולה פירש שהאיסור משום הקריבהו נא לפחתך וגו', וע"י מקדש דוד לג' ג' למה אין פה חולין בעזרה.